

Devam Tamam Güm

– E.Kirişçi · 09 Mayıs 2018

Trafık yoğundu. Cadde üzeri iki minibüs arasına park etmiş arabanın ön sinyali yanıp sönüyordu. Sol tekerlek caddeye doğru döndü. Araba ileri geri hareket etti. Ani frenle durdu. Cam açıldı. Şoförün başı dışarı uzandı. Omzunu çıkardı. İyice eğildi. Öne arkaya baktı. Vitesi geriye taktı, bire aldı, olmadı. Canı sıkıldı. Söverek içeri girdi. Yan koltukta oturan genç, emniyet kemerini çözdü. “Kulağın bende olsun.” “Aman ha çizdirmeyelim!” Genç kaldırıma çıktı. Geriye doğru birkaç adım atarak çekildi. Arabanın önüne arkasına baktı. Kolunu göbeğinin üzerine, dirseğini kolun üzerine, çenesini avuç içine yerleştirdi. Dikkatle boşlukları hesapladı. “Tamam deyince dur!” Şoför başını salladı. Genç arkaya doğru baktı. “Düzeltil, düzeltil, geriye devam, devam, tamam.” Hızla öne yöneldi. “Sola tam kır. İleri devam, devam, tamam.” Öne arkaya birkaç defa koşturmayla arabayı caddeye çıkardı. Kapıyı açıp koltuğuna kuruldu. Şoför vitesi ikiye takmıştı ki arkadan mavi beyaz boyalı, kocaman bir kamyon çarptı. Sarışın, kırmızı suratlı, iri yarı yaşlı bir adam indi. Arabanın bagajı içeri göçmüş cam tuzla buz olmuştu. Yaşlı adam kamyonun asfalta düşmüş çamurluğunu görünce öfkeyle tekme savurdu. Şoförle genç dikiz aynasından olup biteni anlamaya çalışıyordu. Adam bir yandan levveyi sallıyor, bir yandan topuklarına basarak arabaya doğru yürüyordu. “Ne yaptınız caaanım kamyona!”